

skedenhed, som ligger i hans Natur, og som Enhver, der kender ham, maa vide at paa- skjønne. Dette troer jeg ogsaa rammer den høitærede Ministers Indvending. Jeg kan naturligviis ikke med Bestemthed sige, hvorvidt Stephansen vil føle sig breven til at indgaae til Ministeriet med en motiveret Begjæring om, at et saadant yderligere Tilskud maatte blive ham bevilget; men det maa vel erindres, at det første Tilskud af 1,000 Rd. heller ikke fremkom ved et ministerielt Forslag; det fremkom, som før sagt, ved Initiativ af et enkelt Medlem i Rigsdagen, og Forslaget derom blev, saavidt mig bekjendt, heller ikke støttet af Udvalget eller af Ministeren. Der er ogsaa flere Paralleller, som man kan drage, idet saadanne Summer til almindelige velgjørende Siemed og til Oplysningen ere stillede til Regjeringens Disposition uden at Udvalget har taget Initiativet. — Den ærede Ordførers anden Indvending ramte det samme Punkt, nemlig om Communerne af en anden Grund end af Pengehensyn holdt sig tilbage fra at impøbekomme det omhandlede Tilbud. Han meente nemlig, at der kunde være Tvivl om, hvorvidt det for Communerne i Almindelighed stod som noget Duffeligt at sende Børnene bort fra den Egn, hvor de have hjemme. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører meente, at Communerne havde Tvivl om, hvorvidt det overhovedet var ønskeligt at sende Børnene til Holsteinsminde, men i saa Fald skal jeg gjøre opmærksom paa, at de dog have vist Holsteinsminde Tillid og have sendt Børn dertil. Det er rigtignok fæet i en ældre Alder og først, naar Børnene vare komne paa Afsøie, navnlig naar de vare blevne tiltalte for Forseelser for Domstolene eller for Politiet. Da have Communerne ikke holdt sig tilbage fra at sende Børnene derhen for en i Forhold til, hvad de ellers pleie at give, temmelig høi Betaling, nemlig henimod 80 Rd. om Aaret; men at sende dem i en tidligere usfordærvet Alder have de holdt sig tilbage fra, og man skal derfor troe, at Betalingen spillede en væsentlig Rolle med Hensyn til denne Tilbageholdenhed. — Hvad angaaer den 3die Betragtning, som den ærede Ordfører gjorde gjældende, nemlig at en samvittighedsfuld Fattigforstander kunde

føle sig mere tiltalt ved at beholde Børnene under sit Opsyn, skal jeg bemærke, at dette vilde være fuldkommen rigtigt, naar Fattigforstanderen var valgt for en længere Arrække, men han er nu kun valgt paa 3 Aar. Der er ingen Sikkerhed for, at han vil blive valgt paany, og det er da indlysende, at en samvittighedsfuld Fattigforstander ikke vil føle sig breven til, selv om han indsaae, at han kunde skaffe Børnet et godt Pleiehjem under sit eget Opsyn, at foretrække dette for at sende Børnet til en Anstalt, hvor der i en lang Arrække, i Almindelighed indtil Confirmationen, sikkres det en omhyggelig og kjærlig Opdragelse. Jeg troer altsaa, at heller ikke denne Indvending har nogen overbeieende Vægt ligeoverfor dette Spørgsmaal. — Saavel den høitærede Minister som den ærede Ordfører meente, at dersom Stephansen ønskede dette Tilskud, burde han henvende sig til Regjeringen, hvorefter denne kunde tage Sagen under næriere Overveielse. Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at dette er et lidt kildent Punkt for mig at berøre. Jeg kan naturligviis ikke svare for, hvad Hr. Stephansen maatte føle sig breven til at gjøre; men jeg er overbevist om, at det er hans sædvanlige og saa naturlige Tilbageholdenhed og Beskedenhed, der har foranlediget, at han ikke har villet indgaae med et Andragende om en yderligere Forhøielse af den Sum, som ved Folkethingets Initiativ og Velvilje engang er bleven ham skænket.

Schjörving: Jeg vil ikke just kæmpe for Forslaget under Nr. 28 som for Riv og Frihed, men jeg skylder dog den ærede Ordfører et ganske kort Svar, saameget mere som det af ham Bemærkede i høi Grad trænger til Berigtigelse. Den ærede Ordfører begyndte med at meddele, at Udvalget fra Ministeriet havde modtaget en heel Deel Actstykker angaaende denne Sag, og at det deraf fremgik, at udførlige Forhandlinger have fundet Sted og ført til det Resultat, at Sagen ikke var moden. Da den ærede Ordfører hertil søiede, at man endnu ikke i Udvalget havde haft Tid til at gjøre sig nærmere bekjendt med disse Actstykker, og at deres Indhold navnlig ikke var blevet